

sket om, at Præsterne maa blive fritagne for at foretage forargelige Vielser.

Andragenderne ville blive overgivne til Udvalget angaaende det nævnte Lovforslag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Forhandlingerne genoptoges.

Ordføreren (Madsen-Mygdal): Der er en hel Del af de Udtalelser, der faldt i Salen i Gaar fra forskellige ærede Medlemmer, der kunde synes at nødvendiggøre et Svar fra min Side, men for at fremme Forhandlingerne saa meget, som det staar i min Magt, skal jeg indskrænke mig til nogle enkelte Bemærkninger.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) udtalte sin Glæde over, at jeg havde godkendt hans Udtalelser for 2 Aar siden, om Livets Krav, men samtidig beklagede han, at han ikke havde hørt denne Udtalelse før, det varede noget længe, inden en saadan Udtalelse kom frem, den burde være kommen, medens hans Udtalelse endnu var frisk og varm. Jeg beklager, at det ærede Medlem har haft 2 Aar behov for at høre dette Ekko, som han kaldte det, thi allerede for 2 Aar siden gav jeg ham paa staaende Fod, umiddelbart efter hans egen Tale, det samme Svar som i Gaar. Jeg udtalte ogsaa den Gang min Glæde over, at det ærede Medlem havde i Sinde at ville rette sig efter Livets Krav. Maaske jeg med den ærede Formands Tilladelse maa oplæse nogle enkelte Sætninger af min Udtalelse den Gang, de findes i Landstingstidenden for 1900—1901 Sp. 925: „Det er i høj Grad fornøjeligt for os at høre, at Flertallet har opgivet sine Teorier, som den ærede Ordfører sagde. Han talte noget om, at Teorier kunde være meget gode, og det ærede Flertal havde ogsaa levet paa Teorier i saa Henseende, idet de havde talt meget om, at gamle Skatter vare gode Skatter, men den ærede Ordfører havde dog nu et aabent Øre for, at det gælder om at indrette sine Ønsker efter, hvad Livet kræver, og efter, hvad Tiden kræver. Jeg er særdeles glad ved denne Udtalelse; thi det berettiger mig til at tro, at naar den

ærede Ordfører vil befytte sig paa at indrette sine Krav efter, hvad Livet kræver, komme vi nok til Rette med hinanden.“ Saaledes udtalte jeg mig den Gang, og jeg gentager den samme Udtalelse den Dag i Dag: naar blot den daværende Ordfører, det ærede 4de Medlem for 2den Kreds, vil befytte sig paa at rette sig efter Livets Krav, skulle vi nok komme til Rette med hinanden; det er der ingen Ting i Vejen for. — Det ærede Medlem talte dernæst videre om disse gamle Teorier og sagde, at de gjaldt paa ingen Maade Gammelskatten; det, som man opgav den Gang, det var kun Land- og Ligningsskatten, men der var ingen, som havde talt om, at Gammelskatten kunde bortfalde. Men det ærede Medlem var selv med til den Gang at foreslaa, at foruden Land- og Ligningsskatten skulde ogsaa Gammelskatten bortfalde. — Det skal jeg nu ikke opholde mig videre ved og heller ikke ved det ærede Medlems stærke Udtalelser om, at Indkomstskatten er en særlig ubehagelig Skat. Det har jeg hørt mange Gange før her i denne Sal; men det er jo ikke det, der er Spørgsmaalet, om Indkomstskatten er ubehagelig eller ikke; det, der er Spørgsmaal om, er, om den er retfærdig eller ikke; det er det, vi skulle undersøge med hinanden, og der har jeg ikke hørt noget væsentligt i Retning af, at Indkomstskatten skulde være et særlig uretfærdigt Skattegrundlag. At den kan være ubehagelig for en og anden, navnlig Folk med store Indtægter, vide vi meget godt, men det er ikke det, der er Tale om. — Dernæst var det ærede Medlem inde paa at tale en Del om, at det var slet ikke Hensigten at skaffe Balance for Statskassen. Jeg vil dertil sige, at det have vi jo heller ikke talt om hverken i Udvalget eller her i Salen at skaffe Balance for Statskassen ved disse Love. Men vi have talt om, at disse Love skulde balancere i sig selv, at Statskassen ikke skulde have noget væsentligt Underskud ved disse Love, nemlig af Hensyn til den ugunstige finansielle Stilling.

Det ærede Medlem omtalte dernæst nogle enkelte af de Forslag, som Mindretallet stiller, og i Anledning af disse Udtalelser skal jeg gøre et Par Bemærkninger. — Der var for det første Ændringsforslag Nr. 3 om Fritagelse for Skat inden for en vis Grænse og om det ærede Mindretals Rateskala. Jeg skal ikke komme ind paa en videre Undersøgelse af denne Rateskala, men blot sige, at naar man blot fritager Indtægter paa 800, 700 og 600 Kr., men ikke fradrager henholdsvis de samme